

ket, er i stand til at modvirke tendenser til kaos og i øvrigt til at improvisere efter omstændighedernes krav. Jo flere samfundsopgaver, der er lagt ud til kommuner og amtskommuner, og jo større ansvar, der er tillagt kommuner og amtskommuner for planlægningen af disse opgaver, jo mere må det trække i retning af, at de kommunale råd må indtrædes i planlægningen af det civile beredskab på en måde, der svarer til deres funktioner i fredstid.

Lov om det civile beredskab (lov nr. 342 af 23. december 1959 som ændret ved lov nr. 76 af 10. marts 1966) indeholder heller ingen regler om kommunernes og amtskommunernes styrelse under krig eller truende udsigt hertil. Sådanne regler findes heller ikke i de almindelige love om kommunernes styrelse. I § 31, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 313 af 20. juni 1984) findes en regel om, at formanden på kommunalbestyrelsens vegne kan afgøre sager, »som ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl«. Denne regel er imidlertid klart utilstrækkelig i beredskabssituationer.

3. Lovforslagets hovedindhold.

Disse forhold var baggrunden for, at den daværende indenrigsminister i 1980 iværksatte et udvalgsarbejde, der afsluttedes i sommeren 1984 med afgivelsen af rapporten »Det civile beredskab i kommuner og amtskommuner«.

Der foreslås heri dels indført en generel forpligtelse for kommuner og amtskommuner til at planlægge et civilt beredskab i fredstid, dels lovhjemlet en bemyndigelse for indenrigsministeren til i en bekendtgørelse at udsende regler om kommunernes og amtskommunernes styrelse under krig eller truende udsigt hertil.

Regeringen har kunnet tilslutte sig rapportens grundtanker, og det foreliggende lovforslag hviler i meget høj grad på disse.

Regeringen har specielt hæftet sig ved, at det har været udvalget magtpåliggende at undgå, at der opbygges nye planlægningssystemer for kommuner og amtskommuner. Civil beredskabsplanlægning består i meget høj grad i at indføre beredskabssynspunkter i den almindelige planlægning i fredstid for at gøre den egnet til at sikre landets videreførelse under krise- og krigsforhold samt skabe et nødvendigt grundlag for at kunne improvisere hensigtsmæssigt under disse forhold. På denne baggrund ville det være uheldigt at opbygge nye systemer. Opgaven består derfor i højere grad i at gøre de eksisterende planlægningssystemer

egnede til denne funktion, herunder at koordinere dem med civilforsvarsplanlægningen.

Regeringen kan derfor også tiltræde det synspunkt, at den planlægningshjemmel, som nu foreslås indføjet i lov om det civile beredskab, bør suppleres med specielle beredskabsbestemmelser i de enkelte relevante love, efterhånden som disse tages op til revision.

Regeringen har endelig kunnet tilslutte sig rapportens forslag om, at der i et udvalg skabes klarhed over den gældende civilregionsstruktur og dennes sammenkobling med civilforsvarsregionerne og med det foreslåede kommunale/amtskommunale civile beredskab.

Indenrigsministeren vil derfor nu nedsætte et udvalg, der skal overveje og stille forslag om strukturen for det civile beredskab på regions- og landsdelsniveau.

Udvalget skal herved tage hensyn til:

- princippet om, at opgaverne i krigstid bør varetages af de organer, der har opgaverne i fredstid.
- behovet for samarbejde mellem enhederne i totalforsvaret.
- den forskydning af opgaver og kompetence, der er sket til kommunerne og amtskommunerne ved kommunalreformen m.v., herunder statsamtmandens ændrede placering i det offentlige system.

Udvalget skal særskilt overveje strukturen i de områder af landet, der i særlig grad er udsat for afskæringer, samt strukturen i hovedstadsområdet i lyset af, at der er tale om et sammenhængende byområde, der kompetencemæssigt er opdelt på flere enheder.

Udvalget skal endelig særskilt overveje forholdet mellem strukturen i det civile beredskab og civilforsvaret.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Med den udformning planlægningssystemet foreslås givet, jfr. nedenfor i bemærkningerne til de enkelte lovbestemmelser, vil der på kort sigt ikke være tale om nogen merbelastning af betydning for kommuner og amtskommuner. På længere sigt vil iværksættelsen af konkrete beredskabsforanstaltninger kunne give anledning til merudgifter; men det er ikke i dag muligt at gøre disses størrelse op. For staten kan planlægningen på længere sigt gøre det nødvendigt, at der sker en vis opprioritering af opgaven i enkelte ministerier. I hvilket